

HLINECKÝ STRAKÁČEK

STRAKÁČKŮV ROK

Č

časopis
pro naše děti

Milé děti,

tentokrát se vám dostává do rukou Strakáček speciál. Někteří z vás četli nebo si prohlíželi starší čísla našeho časopisu, ale možná vám něco přeci jen uteklo. Pojďme si trochu zavzpomínat.

Váš Strakáček

Písmenka pod obrázkem ⇨ vám prozradí téma tohoto časopisu

⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨
R	H	O	Č	A	N	Č	Í	Á	L	K	R
⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨	⇨
M	I	O	T	B	Y	D	O	V	E	B	Í

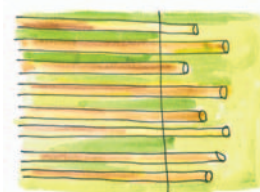

AHOJ JARO!

Příroda se probouzí ze zimního spánku. U potoků vidíme žluté kvítky blatouchů, v lese bílé sasanky, na jívách chomáčky kočiček. Raší lístky, všechno roste a příroda se zelená a vše se probouzí ze zimního spánku.

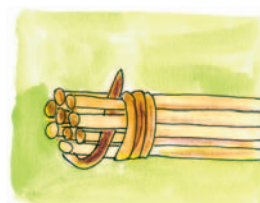
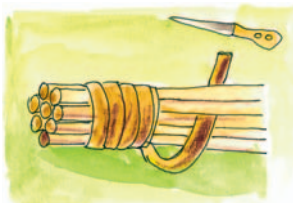
Velkou oslavou jara jsou Velikonoce, zde máte návod na pomlázku. **Potřebujeme:** nůž, provázek, osm proutků na pomlázku a jeden silnější proutek na držadlo.

Srovnáme si osm proutků od špičky a na druhém konci je zařízíme, aby byly stejně dlouhé.

Spojíme proutky dohromady a silnější proutek na držadlo rozkrojíme v půlce.

Konec polovičního proutku zastrčíme mezi proutky a začneme obmotávat, a tak nám vzniká držadlo.

Po obmotání držadla zasuneme opět konec mezi těch osm proutků, konec můžeme zkrátit.

Proutky rozdělíme po čtyřech.

Pleteme horní proutek mezi dva a zpátky dolů.

Když je pomlázka u konce, musíme zaplést provázek. Vložíme ho k proutkům, zapleteme. Nakonec proutky spojíme a uděláme uzlíky. Pomlázka je hotová a můžeme vyrazit na koledu.

VČELKY

S jarem se probouzí i včely. Začínají vylétat, když venkovní teplota stoupne trvaleji nad 10 °C. Mapují si terén, hledají první květy. Staré včeličky sice umírají, ale mladé jsou připraveny pilně pracovat. Rád bych vám vyprávěl o životě v úle.

V šestiúhelníkových buňkách včely vychovávají svá miminka a ukládají do nich med a pyl. Pokud včely postaví plást volně v přírodě a zaplní jej medem, říkáme mu strdí.

Teď, když už víš, jak vypadá úl, podíváme se na jeho obyvatele. Včela medonosná je hmyz příbuzný například s mravenci, čmeláky, vosami nebo sršni. Je to hmyz společenský, proto bychom v úlu mohli najít až osmdesát tisíc včel.

Včely můžeme rozdělit do tří skupin, které označujeme jako včelí kasty. Jsou to:

VČELÍ KRÁLOVNA

Je nejdůležitější včelou v úlu a je maminkou všech ostatních včel. Je ze všech včel největší a denně naklade až 1800 vajíček, která váží víc, než sama královna. Včely ji proto musí krmit speciální výživnou potravou – mateří kašičkou. Žije až pět let.

TRUBCI

Jsou včelí kluci. Poznáme je podle velkých očí a zavalitých zadečků. V úlu je jich pouze několik stovek, maximálně jeden tisíc. Jejich jediným úkolem je zplodit s královnou řadu potomků. Život trubců je pohodlný, ale velmi krátký.

DĚLNICE

Jsou nejpočetnější skupinou včel. Starají se o chod celého společenstva a mají tyto funkce: čističky udržují v úlu pořádek, kojičky a krmičky se starají o včelí miminka, stavitelky staví z vosku plásty, strážkyně stojí u dveří – česna a hlídají, aby se nikdo nepovolaný nedostal do úlu. Pátračky létají po krajině a hledají květy, aby o nich mohli říci ostatním včelám. Nejstarší včely se stávají létavkami, které do úlu nosí nektar z květů, vodu, pyl a propolis.

ČAU LÉTO!

Léto nás v teplých dnech láká ke koupání, a tak vyrážíme k vodě. Na Hlinecku většinou do stojatých vod, k rybníku nebo do lomu. Možná právě název „stojaté vody“ nás trochu ukolébává a nevnímáme nebezpečí, které i u takového ospalého rybníka nebo v lomu může nastat. Při koupání v přírodě je však potřeba být více pozorný, než na plovárně. U vody je třeba dodržovat několik zásad. Znáš je?

1. Uvědom si, že každá voda může být i pro zkušeného plavce v přírodě nebezpečná. Proto zbytečně neriskuj, do vody vlez a jdi plavat pouze, pokud jsi zdravý a v dobré kondici, nepřeceňuj svůj zdravotní stav a připravenost.
2. Plav vždy jen tak daleko, abys měl dost sil se vrátit.
3. Pokud tě ve vodě chytne křeč, nepanikař. Střídavě napínej a uvolňuj sval a křeč přejde. Pak doplav ke břehu a odpočívej.
4. Neplav při bouřce a velkém větru. Na hladině se tvoří vlny, které mohou znepríjemnit plavání i zkušenému plavci.
5. Voda pod hladinou je mnohem chladnější, než voda na hladině. Někomu je to nepříjemné. Nelekej se a buď na rozdíl teplot připraven.
6. Neskákej ani nechod rychle do vody, jsi-li uhřátý po hře, běhu nebo rozpálen po dlouhém a intenzivním opalování, vyhneš se teplotnímu šoku.
7. Neskákej do vody na místech, která neznáš. Zjisti nejdříve, zda se pod hladinou neskryvá nějaký ostrý kámen, pařez nebo kůl a zda je tam dostatečná hloubka.
8. Pozor na vodní rostliny. Pro mnohé je dotek rostlin na nahém těle velice nepříjemný. Nepodlehni strachu a panice, zaujmi splývavou polohu na zádech a rozvázně vyplav hlavou směrem k volné vodě.
9. Nezapomeň, že do vody je nebezpečné vstupovat s plným žaludkem a pro dospělé i po požití alkoholu.
10. Nauč se poskytovat první pomoc, nikdy nevíš, kdy se ti bude hodit.

Paní malířce jsme o koupání v lomu vyprávěli.
Ale na obrázku koupání v lomu je všechno tak trochu popletené.
Objevíš všechny nesmysly?

V LESE

K létu patří i jízda na kole a procházky. Nejedna trasa výletníků vede do lesa. Pokud se vrátíte na některé místa po dlouhé době, může vás překvapit trochu smutný pohled na vykácený les s vysokými kupami složených klád i hromady větví. Kde byla ještě nedávno spousta stromů, je podivná paseka. Nic ale není ztraceno, podívejte.

Jak vypadá umělá obnova lesa

V lese je potřebné nejdříve sesbírat semínka stromů. Ta se potom buď sejí přímo na místo, kde chceme, aby vyrostl nový les, anebo se z nich nejprve vypěstují sazeničky. Ty se pak vysazují přímo na holých místech, která vznikla při předchozí těžbě stromů.

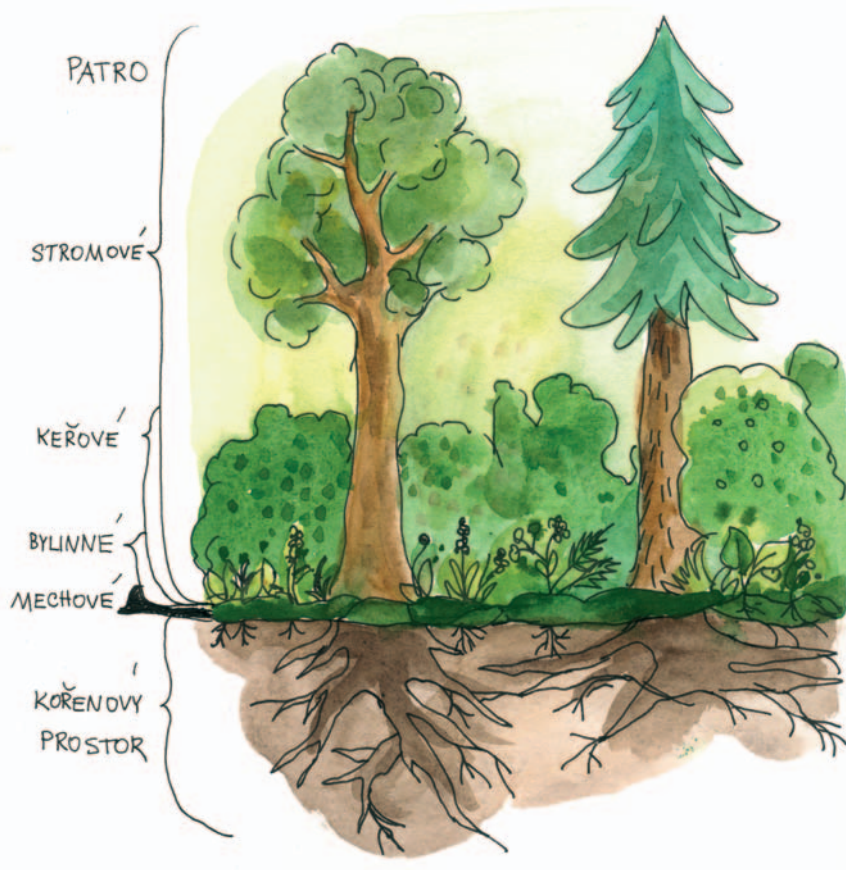
Při umělé obnově vznikají husté a přehledné lesní porosty. Výsadbou mohou lesníci ovlivnit počet jednotlivých druhů dřevin, které v lese porostou. Takový nově rostoucí les však bývá více poškozován zvěří, protože stromů je v lese méně, než při obnově přirozené. Umělá obnova lesa je také často nákladnější než obnova přirozená kvůli pěstování sazenic a nákladům na výsadbu. Nevýhodou této obnovy je i stejné stáří stromů v lese, v lesích rostou pouze stromy stejného věku, a tím jsou celkově méně odolné. Lesní porosty vzniklé při umělé obnově nazýváme jako kultury.

Víš, jak se nazývají místa, kde lidé ze semínek stromů pěstují sazenice, které slouží k výsadbě nového lesa?

V souvislosti s věkem stromů rostoucích v lese a s ohledem na další rostliny tvořící les rozlišujeme v lesních porostech několik výškových úrovní – pater.

Je to velmi podobné jako s vícepatrovým domem. Podzemí rostou kořeny, říká se mu tedy patro kořenové, nejnižší patro nad zemí se nazývá mechové, je nízko u země a do výšky neroste. Dalším vyšším patrem je patro bylinné. Následuje patro keřové a nejvyšší je patro stromové.

S těmito pojmy se určitě setkáš ve škole. Patrovitost lesa krásně vystihuje tento obrázek.

ZDRAVÍME TĚ, PODZIME!

Už na konci léta se příroda začíná měnit. Sluníčko tolik nepálí, červenají se jeřabiny, tu a tam žloutne listí. S příchodem podzimu už vidíme, jak z polí mizí krásná zlatá barva. Je to čas sklizně obilí. Vyznáte se v druzích klasů?

OVES SETÝ

Oves se nám s ostatním obilím neplete, nemá totiž klasy. Roste jednotlivě, má přímá, hladká a poměrně mohutná stébla. Má rád jarní deště a dobře se dokáže poprat s plevellem. Pochutnávají si na něm nejen koně (tzv. obrok), ale také lidé kvůli velkému množství bílkovin, vlákniny, vitamínů a minerálů. Domů si ho kupujeme v podobě ovesných vloček a mouky.

JEČMEN SETÝ

Ječmen poznáme podle dlouhých „vousů“. Využívá se k výrobě sladu k přípravě piva. Na trhu jsou k dostání též ječné kroupy a krupky. Z ječmene se připravuje také melta, stará náhražka kávy.

ŽITO SETÉ

Žito se podobá ječmenu. Klas je ale zploštělý a osiny jsou kratší. Vyrábí se z něj mouka a díky ní chleba a další druhy pečiva. Starší český název žita je rež.

PŠENICE

Pšenici poznáme podle čtyřhranného klasu a nemá téměř žádné osiny. Na polích ji můžeme často vidět. Využívá se hlavně k výrobě mouky a pečiva, ale také je třeba do pšeničného piva.

HOUBY

Také chodíte rádi na houby jako já? Mám svůj zavírací kapesní nožík i košík, protože vím, že houby nepatří do igelitové tašky a že je lepší je dobře očistit už v lese. Opravdu mě to baví, ale sbírám jen ty nejznámější. Víte, které nechat v lese a které si vzít domů? Když je sami neznáte, vždy se raději s někým poraďte. Atlas ani aplikace v mobilu nejsou úplně spolehliví pomocníci.

Hřib smrkový (Pravák)

Má krásný sametově hnědý klobouk, bílé až světle žluté rourky a soudkovitou nožku (správně se jí říká třeň). Můžeme ho najít od června do listopadu. Hodí se do omáček, na řízky a sušení.

Hřib kovář (Modrák)

Je hnědý až tmavě hnědý, pod kloboukem žlutý až červený. Stojí na soudkovité nebo válcovité nožce. Jakmile do něj říznete, rychle zmodrá. Často je to první hříbek houbařské sezóny.

Hřib hnědý (Podhříbek)

Stejně jako jeho „bratránci“ má hnědý klobouk, ale často trochu mokrá a klouzavý. Rourky jsou žluté a při našem dotyku modrají. Nožka se podobá předchozím, častěji připomíná spíš váleček, někdy různě zakřivený.

Strakáček potkal nešikovného kamaráda s plným košíkem. Když ale houby začali spolu prohlížet, museli některé vyhodit. Vy byste si věděli rady? Přiřaďte jim správné jméno a škrtněte ty, které měly zůstat stát na svém místě a dál zdobit les.

KOZÁK BŘEZOVÝ

MUCHOMŮRKA ZELENÁ

MUCHOMŮRKA ČERVENÁ

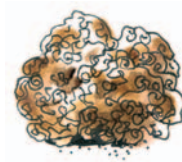
KOTRČ KADEŘAVÝ

KŘEMENÁČ BŘEZOVÝ

KRÁSNORŮŽEK LEPKAVÝ

DOBŘÝ DEN, ZIMO!

Houby máme nasušené, ovoce sklizené, med od včeliček pěkně ve sklenicích. Přichází období odpočinku, les, pole i louky pokryjí přívaly studeného deště a sněhové závěje. Každé roční období má své kouzlo a teď přichází jiskřivá zima.

Jestlipak, děti, máte doma na zahradě nebo na balkoně krmítko? Já ano. A musím říci, že je to krásná podívaná. S tatínkem sypeme ptáčkům celou zimu různá semínka. Rád bych vám teď představil naše nejčastější návštěvníky.

Vrabc domácí je nejrozšířenějším ptákem na světě a častým hostem krmítek, protože v zimě neodlétá do teplých krajín. Je tak běžný, že ho (doplň tajenku) používají jako model ke srovnávání velikosti a zbarvení s jinými ptáky. Skvěle se přizpůsobil životu s lidmi ve městech, kde žije většinou ve velkých hejnech. V minulosti byl považován za obyčejného, nezajímavého až škodlivého ptáka, protože dělal v hejnech hlavně ve městech neplechu. Lidé ho začali hubit a vrabců začalo ubývat. V současné době už vrabc není na seznamu škůdců a vrabcí hejna se pomalu začínají vracet k našim obydlím.

Doplň do přísloví správná slova a ke správnému číslu do tabulky dopiš správné písmeno. Dostaneš název povolání osob, které se zabývají studiem ptáků a jejich životem. Doplň vyluštěnou tajenku do textu.

1. Když lapají, pěkně mu zpívají.	vrána	L
2. Lepší v hrsti, než holub na střeše.	orla	G
3. Dva na jednom smetišti se nesnášejí.	ptáčka	O
4. Jedna jaro nedělá.	holubi	V
5. Ani zadarmo nehrabe.	vrabc	R
6. Pečení do huby nelítají.	husa	É
7. k vráně sedá, rovného si hledá.	kohouti	N
8. Potrefená nejvíc kejhá.	kuře	T
9. Slepice nevysedí.	vlaštovka	I

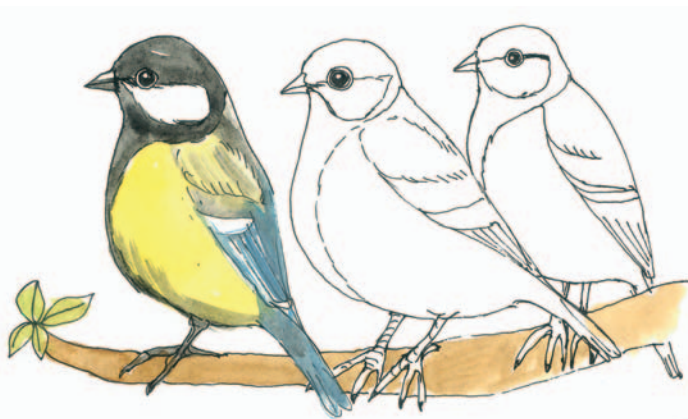
Tajenka

1.	2.	3.	4.	5.	1.	7.	1.	9.	1.	6.	8.
						L					

Nejrozšířenějším druhem mezi sýkorkami je ale **sýkora koňadra**. Je velká jako vrabec, pestrá a velmi pohyblivá. Její černá hlava, bílé líce, žluté břicho a nazelenalá křídla jsou tak výrazné, že ji pozná každý. V zimě létá v hejnech s dalšími drobnými ptáky. V krmítku na sebe někdy sýkorky i vzájemně útočí, ale

většinou se pouze zastrašují a chrání si potravu. V noci při (doplň tajenku osmisměrky a vybarvi ostatní sýkorky) umí snížit svou tělesnou teplotu, a tak potřebují přes zimní dny méně energie a méně potravy.

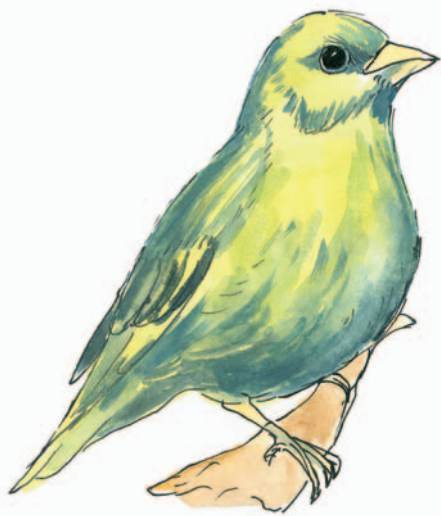
Dříve byly sýkory koňadry považovány za ptáky, kteří jsou u nás celou zimu. Ale pozorování okroužkovaných ptáků ukázalo, že v krutějších zimách k nám přilétají sýkory ze severnějších zemí a naopak část našich sýkor koňader odlétá za větším teplem na jih.

Osmisměrka: Vyškrtej všechna slova podle legendy ve všech směrech a zbylá písmena přečti po řádcích. Zjistíš, jak se říká uspořádání ptáků, kteří sedí těsně vedle sebe. Nezapomeň koňadry vybarvit.

H	H	A	K	Š	I	Š	Ř
I	C	A	Á	D	B	I	B
K	E	B	H	O	A	R	O
O	L	D	A	L	K	Á	N
N	P	A	T	V	U	K	S
K	Ř	E	P	E	L	K	A
A	M	V	Á	O	E	N	J
N	Í	K	O	S	T	R	A

BAKULE
 BAVLNA
 BONSAJ
 IKONKA
 K LAPOT
 KOSTRA
 KŘEPELKA
 METLA
 NÁKLAD
 PLECH
 ŠIRÁK
 ŠIŠKA
 TAHÁK

Zvonek zelený je u nás v krmítku často a přilétá rovnou s kamarády v hejnech. Je velký přibližně jako vrabec a je nejběžnějším pěnkavovitým ptákem. Zvonci mají nejraději slunečnicová semínka, která s oblibou louskají přímo v krmítku svým širokým zobákem. Když se zvonek dostane do krmítka, často z něho vyhání ostatní ptáky, dokud se nenasytí. Zvonka vždy poznám, když letí ke krmítku, protože létá ve vlnovkách. Zvonci vyhledávají oblasti, kde jsou stromy a keře, které jim poskytují úkryt k hnízdění.

Hýl obecný je nádherně zbarvený pták, který se na krmítko zatoulá ojedinele a spíše ze zvědavosti. Nejraději má semena javorů. Já ale vím, že si rád dá i sušené (doplň tajenku vyškrtačky), proto je na podzim nasuším a v zimě pro hýla na větve stromů u krmítka zavěším. Tak ho nalákám na jeho oblíbenou laskominu, on se vrací a já tu barevnou parádu můžu pozorovat. Hýli žijí v párech a v zimě je často doprovází jejich odrostlí potomci, kteří si až na jaře začínají ve větvích stromů plést svá vlastní hnízda. I u nás, na okraji lesa, mimo vesnici, je však vidět zřídka.

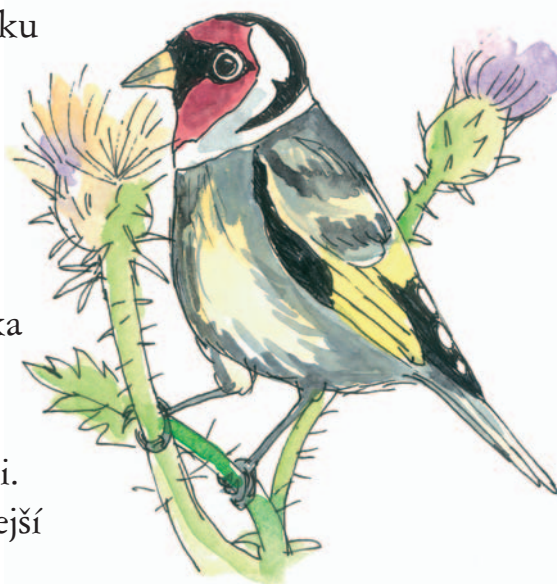
Ve všech řádcích vyškrtej písmena, ze kterých se skládá pojmenování jednotlivých obrázků. Zbude několik písmen, po řádcích si přečti tajenku.

1.	A	J	R	K	A	T	E
2.	Ž	N	Ř	A	D	Á	B
3.	A	B	L	H	V	I	A
4.	E	U	Š	L	M	N	Y

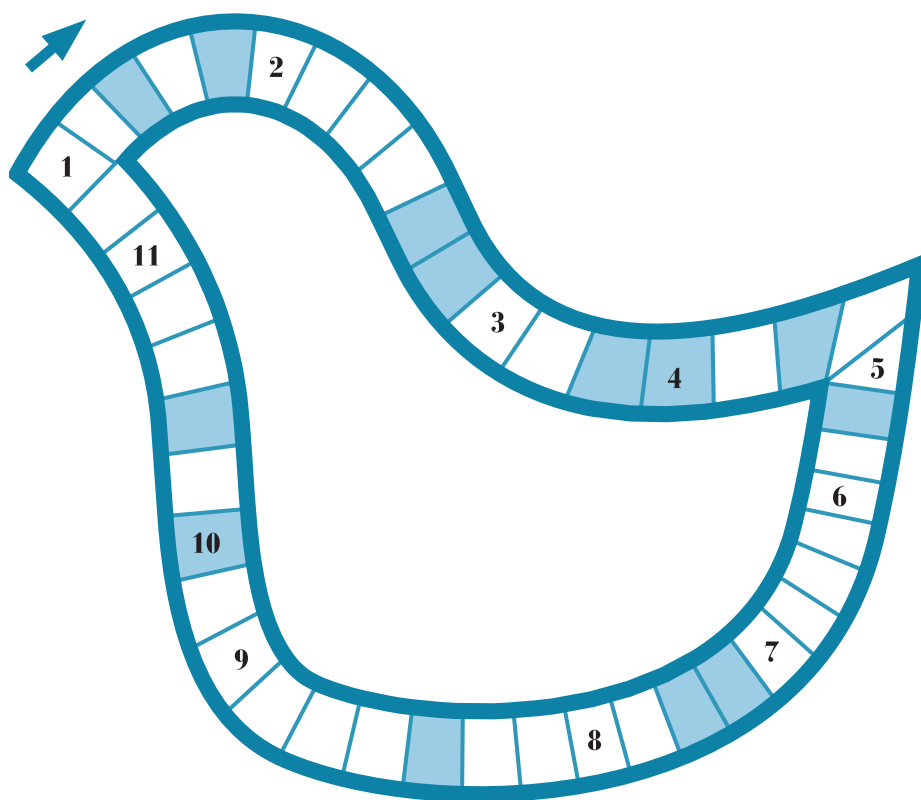
Pestrobarevný **stehlík obecný** je v krmítku pro každého pozorovatele zážitkem. Vždy mi připadá jako by měl na hlavě červenou karnevalovou masku, ze které vykukuje růžový zobák. Na zimu u nás zůstává jen část stehlíků, někteří si zaletí na jih Evropy do tepla. Já mám štěstí, že si naše krmítka několik stehlíků vyhlédlo a létají sem pravidelně. Většinou jim stačí slunečnice, ale já jsem jim letos přilepšila, aby se rádi vraceli. Usušila jsem jim na podzim jejich nejmilejší potravu. Tou jsou

(doplň tajenku řetězovky).

Doplň do řetězovky jiný význam všech slov.

Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího.
Tajenku přečti ve směru šipky za sebou v zabarvených políčkách.

1. Lůžko
2. Chamtivec
3. Hodnota
4. Kniha na známky
5. Ovocná šťáva
6. Pravidelný rytmus
7. Chvilé startu letadla
8. Nádoba k chování plazů
9. Náplň koláčů
10. Malý krok
11. Úder nohou

UŽ PADÁ SNÍH!

Jakmile ráno vyjdu ven a cítím v nose takové mrazivé štípání, začnu se těšit na první sníh, na všechny sněhové andělíčky, sněhuláky, sáňkování a lyžování. Nejvíce, ale opravdu nejvíce se těším na Ježíška!

Už začátkem prosince se začínáme připravovat na Vánoce. Všimněte si, že je to období, kdy se opakují různé zvyky. Navštíví nás Mikuláš se svými pomocníky, dáváte do vázy větvičku z třešně, na stole se vám objeví adventní věnec se čtyřmi svíčkami. Doma začne vonět cukroví a začíná se uklízet. My se podíváme na ty nejběžnější, ale možná máte i své rodinné tradice. Napadnou vás nějaké?

ADVENT

Advent je období čtyř neděl před Vánoci. Podle zvyků by se v tu dobu neměli lidé přejídat, většinou se nekonají zábavy a plesy. Měli bychom se trochu zastavit v celoročním shonu, užívat si, že je rodina spolu, a těšit se na Ježíška.

BARBORKY

Barborky se říká třešňovým větvičkám. Uřízneme si je do vázy 4. prosince a čekáme, až nám do Vánoc krásně rozkvetou. Dříve se věřilo různým pověrám. Pokud větvička rozkvetne, budou v domě všichni zdraví, neprovdané dívky si najdou ženicha.

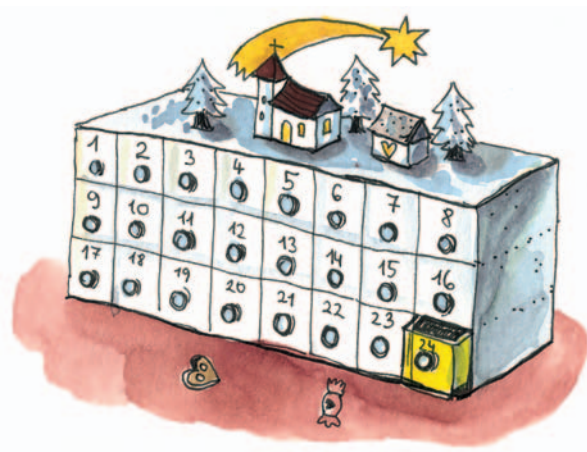
ADVENTNÍ VĚNEC

Podle tradice je opravdu kulatý, ale dnes můžete vidět i jiné tvary. Jedno má však vždy společné – na dekoraci najdeme čtyři svíčky. Ty mají svůj kouzelný význam a zapalují se právě na každou ze čtyř adventních nedělí. První svíčka prý znamená naději, druhá mír, třetí přátelství a čtvrtá lásku. Tento hezký obyčej nám tak může připomenout, co je v životě důležité.

ADVENTNÍ KALENDÁŘ

U Strakáčka doma se na začátku prosince objeví adventní kalendář. Každý den od 1. do 24. má svou přihrádku s nějakým překvapením. Tato tradice by nám měla zpříjemnit to čekání na dárečky pod stromečkem a zároveň nás učit trpělivosti, abychom všechna okénka z nedočkavosti neotevřeli příliš brzy.

ADVENTNÍ PÍSNĚ

Dnes si pouštíme nebo sami hrajeme a zpíváme koledy. V dřívějších dobách ale koledy patřily až opravdu ke Štědrému dni a v adventním období se zpívaly křesťanské písně, tzv. roráty.

Mikuláš

Každý rok se 5. prosince Strakáček těší, ale i trochu bojí. Večer k nim totiž přichází Mikuláš se svými pomocníky. Čert ho vždy straší, anděl zachraňuje. Nakonec vše dobře dopadne a nějaký ten balíček se pro Strakáčka najde. Ať je to, jak je, Strakáčka to donutí přemýšlet na tím, co dělal celý rok správně a co ne.

LEGENDA

Kdysi dávno se Mikuláš dozvěděl, že jeden pán, který přišel o mnoho peněz, chce prodat své dcery. Těm by se potom vedlo velmi špatně, a tak jim Mikuláš pomohl. V noci, když všichni spali, jim vhodil oknem zlaťáky. Díky těm penězům mohly dívky žít šťastně a spokojeně.

Mikuláš je patronem – ochráncem – dětí, studentů, kameníků, dělníků v kamenolomech, vězňů, námořníků a dalších.

A ZASE JE TU JARO!

Celý rok jsme spolu rychle přeběhli. Vítáme tě, jaro! Začátek tohoto období je spojen s barevným průvodem. Jsou tu barevné maškary a s nimi všechno to veselí.

Masopustní průvod

Vychází časně z rána za vyhrávání muziky a míří k domu starosty. Starostu za celý průvod žádá strakatý (laufr) o povolení obchůzky vesnice. Pak obejdou maškary postupně všechny domy, kde zatancují, zahrají na přání hospodáře, aby se vydařila úroda a jsou odměněny masopustními koblihami, kořalkou nebo penězi. Obchůzka je ukončena poražením kobyly, které symbolizuje konec zimy a jejím vzkříšením, které znamená začátek jara. Maškary se dělí na červené (pěkné) a černé (šeredné). K pěkným maškarám patří strakatý se ženou a 4 turky, k černým maškarám patří kobyla, rasi, židi, kominíci a slamění.

To jsem JÁ SLÁVEK STRAKATÝ

Hádanka pro tebe:
Kolik je na společném
obrázku maškar Strakatých?

KOBYLA

Masopustní průvod vedou kobyly, které Rasové popohání zezadu. Jejich úlohou je u každé chalupy ušlapat hnůj, aby byl dobře uleželý a hospodář tak měl velkou úrodu. Na konci obchůzky je kobyla za své hříchy během roku poražena. Po chvílce se opět probouzí k životu.

RASOVÉ

Se ptají na zdravotní stav zvířat, nabízejí hospodáři kobylu na chov i na práci.

STRAKATÝ (LAUFR) SE ŽENOU

U každého domu požádají společně žena s laufrem pána nebo paní domu o dovolení pro maškary tento dům navštívit a zároveň se jich zeptají, jakou písničku chtějí zahrát.

ŽIDÉ (kramáři)

Obchodují a nabízejí různé služby jako je stříhání, holení a také mají na prodej různé potřebné i nepotřebné věci.

SLAMĚNÍ

Každá hospodyně si může utrhnout ze slaměného stýblo slámy pro dobrý chov hus. Hospodyně pak přispívá k utužení zdraví a plodnosti pořádné vyválení se slaměným, a to nejlépe v závěji sněhu.

TURCI

Dva červení a dva černí turci zatancují před každým domem v doprovodu hudby tzv. kolečko, aby hospodář měl velkou úrodu.

KOMINÍCI

Hledí si vymetání kamen a komínu a každého, kdo se jim připlete do cesty, máznou pro štěstí na tvář mazadlem připraveným z vymetených sazí.

Milé děti,

mohli bychom pokračovat pořád dokola. Od jara do zimy a zase znovu. A znovu. A znovu. Tak dlouho, dokud z vás nebudou maminky a tatínkové a babičky a dědečkové. Zatím se s vámi loučím, doufám, že se vám toto speciální vzpomínkové číslo líbilo. Pamatujte, je hezké sedět doma a o přírodě si číst, ale mnohem lepší je vyrazit ven, dobře se dívat kolem sebe a zažívat různá dobrodružství s ostatními.

Ať se vám daří, já utíkám za svým zvířecím kamarádem.

Váš Strakáček

Písmenka pod obrázkem 😊 vám prozradí Strakáčkova domácího mazlíčka.

☹️	😊	😊	☹️	😊	☹️	☹️	😊	☹️	😊	😊	☹️
P	K	O	N	C	A	Č	O	E	U	R	K

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MS
MT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Časopis je vydán v rámci projektu financovaného z OP VVV s názvem Místní akční plán rozvoje vzdělávání ORP Hlinsko II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009503.

Autorka obrázků Jana Doležálková, redakční úprava MAS Hlinecko, z. s., tisk Grafies, a.s.
Časopis je vydán pod evidenčním číslem MK ČR E 22011.